

Nr 29.

Av herr **Bengtson m. fl.**, om upphävande av varuskatten för glass.

Enligt den av 1953 års riksdag beslutade ändringen i förordningen av den 25 maj 1941 om varuskatt m. m. skall skatt fortfarande utgå på s. k. gräddglass med 65 procent av beskattningsvärdet. Skattefrihet gäller dock för sådan glass, som färdigställes till efterrätter för hushåll, restauranger eller matserveringar.

Det är enligt vår mening anmärkningsvärt att glass behandlas som om denna produkt vore en lyxartikel av sådant slag, att skäl föreligger att begränsa konsumtionen därav. Glass är ett livsmedel och därtill ett högvärdigt sådant. På andra håll i världen, t. ex. USA, England och Tyskland, betraktas också glassvarorna som livsmedel och behandlas i beskattningshänseende som andra mejeriprodukter, d.v.s. de beskattas inte alls. Härigenom har också glasskonsumtionen i nämnda länder utvecklats anorlunda än i Sverige, där blott en liter glass per person och år förbrukas. I USA var motvarande förbrukning i fjol icke mindre än 14,2 liter och i England uppnåddes en per-capitakonsumtion av åtta liter. I de nordiska grannländerna förekommer skatt på glass i Danmark och Norge men ej i Finland. I Danmark uppgår emellertid skatten till blott en fjärdedel av vad som uttages i vårt land, och i gengäld är konsumtionen därstädes av detta livsmedel mer än fyra gånger större.

När varuskattspropositionen behandlades vid 1953 års riksdag hemställdes i motioner (I: 435 och II: 516) att gräddglass, i likhet med vad som gällde för efterrätter innehållande glass, skulle undantas från beskattning. I motiveringen framhölls, att gräddglass är att anse som ett högvärdigt livsmedel, att detta livsmedel tillföres särskilt barnen i en för dem begärlig form, att det i rådande läge med avsättningssvårigheter för mjölkprodukter är orimligt att genom hård beskattning begränsa konsumtionen av en mejeriprodukt, som eljest har goda marknadsförutsättningar, att det över huvud är anmärkningsvärt att ett inhemskt livsmedel beskattas, att kategoriklyvningen i beskattningshänseende beträffande olika slag av glass för med sig kontrollsvårigheter samt att de medel, som inflyter från glassen, icke tillför statsverket några mera betydande belopp.

I sitt yttrande över motionen anförde bevillningsutskottet, att det var medvetet om att varubeskattningen av glass medfört vissa svårigheter i den praktiska tillämpningen men framhöll, att det icke var berett att ta

ställning till spörsmålet innan resultatet av den pågående utredningen om de indirekta skatterna förelåg.

Att befria glass från beskattning är emellertid, enligt vår mening, en helt annorlunda frågeställning än den, som är föremål för prövning inom 1952 års kommitté för indirekt beskattning. Denna kommitté skall utreda möjligheten och lämpligheten av ökad indirekt beskattning i syfte att eventuellt åstadkomma en annan avvägning mellan direkt och indirekt beskattning än den som nu förekommer. Frågan om eventuell skattefrihet för glass är däremot, principiellt sett, en fråga huruvida ett inhemskt livsmedel, som glass är, skall betraktas som en lyxvara samt en fråga om en mejeriprodukt, som glass också är, skall vara föremål för avsättningshämmande beskattning samtidigt som de allmänna avsättningsförhållandena för mjölk och andra produkter därav än glass vållar bekymmer hos både statsmakterna och mjölkproducenterna. Båda dessa frågeställningar bör bli föremål för avgörande behandling i riksdagen helt oberoende av de förslag beträffande lämpligaste avvägning mellan indirekta och direkta skatter, som den pågående utredningen kan komma fram med.

Då vårt önskemål om gräddglassen, på grund av kontrolltekniska skäl, icke kan genomföras på annat sätt än genom att beskattningen på all glass upphäves hemställes under åberopande av vad som i övrigt anförts, att riksdagen måtte besluta att varuskatt icke vidare skall utgå för glass.

Stockholm den 19 januari 1954.

Torsten Bengtson. *Herbert Hermansson.* *Georg Carlsson.*

Nils Theodor Larsson. *Theodor Johansson.* *Karl Persson.*
